

LBRIS

We know
books

Z9Magazine

2.2023

CUPRINS:

	alexandru adam	6
10	Robert Trașcu	14
	Mihnea Bâlici	20
24	Anastasia Fuiioagă	28
	Raluca Boantă	34
38	Sabina Cojocaru	44
	Ioan Coroamă	50
54	Arina Gheorghe	60
	Andrei Doboș	68
72	Teona Farmatu	76
	Dmitri Miticov	82
86	Cătălin Șuteu	90
	Alina Purcaru	96
100	Carina Drăgoi	104
	Olga Ștefan	110
114	Ioana Toloargă	118
	Andrada Yunusoğlu	124
128	Mara Cioroianu	130
	BIOS	136

Anul acesta echipa noastră a organizat la Sibiu, pentru a doua oară, Z9Camp, o tabără pentru poete și poeți tineri unde aceștia au participat, timp de o săptămână, la ateliere de scriere creativă și de traducere. La finalul săptămânii, toți participanții au avut ocazia să și citească propriile texte în cadrul unei lecturi publice, dar și să asculte lecturile scriitorilor și scriitoarelor invitați la Z9Festival. Poemele lor au uimit nu doar publicul, ci și scriitorii invitați în cadrul festivalului, iar interacțiunea dintre ei a fost atât de efervescentă și compatibilitatea la nivel de text uneori atât de vizibilă, încât ne-am gândit să le aducem împreună. În numărul de față veți putea citi poeme ale unor poete și poeți care au fost invitați la Z9Festival (plus un invitat surpriză) și poeme ale tinerilor autori/ tinerelor autoare care au participat la Z9Camp.

Prin prisma acestei interdiscursivități, toți autorii, în număr de 9 din fiecare parte, au scris și un text în tandem, împreună cu poetul/poeta aleasă de ei. Acest dialog intergenerațional a trasat, credem noi, o linie mult mai transparentă între generații, iar miza noastră de a consolida mai mult relația dintre scriitoarele/scriitorii români a fost atinsă. Aceștia au reușit, datorită unei relaționări simetrice, să scrie texte-tandem unice, în care melanjul este atât de puternic, încât uneori devine dificil de distins cărei personalități îi aparține o anumită voce poetică. Fie sub formă de poem, proză, scrisoare, interviu, în textele rezultate s-a scris despre anxietate, traumă, modelarea realității în diferite forme, probleme sociale, fragilitate, generații, astrologie și zodii, cosmos și tăcere, trecându-se de la postconfesionalism și sinceritate, la experiment și poezie conceptuală, toate acestea oferind o perspectivă nouă asupra termenului de *generație literară*, evidențiind nu doar ușurința cu care se depășește orice model impus din exterior, ci și felul prin care poezia reușește să devină limbaj universal, indiferent de zone de interes, vârstă, preferințe.

alexandru

capodoperiala

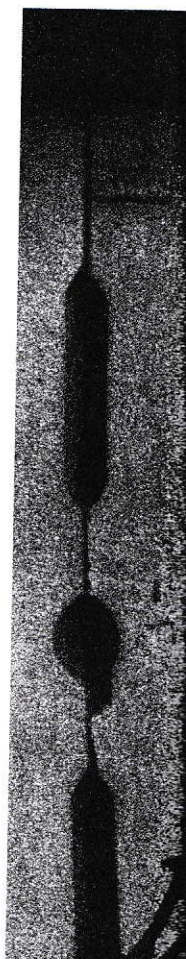
trenul înaintează dar nu spintecă peisajul
înăutru se aude căcăniu, cald, de fundal
apa de la picioarele mele face valuri ca o boxă
odată am vomitat în fața unei boxe care făcea valuri ca această apă
cu grație m-am dus în piruetă în spatele ei
unde am terminat să elimin lichidele din mine
nu îmi plac, lichidele din mine mi se par neelegante, producții passé
și nicio plantă nu s-ar putea hrăni din ele
ar face pe petale pete
dar poate totuși dacă mi-ar ieși din gură o plantă pătată
s-ar potrivi overall stilistic cu natura mea neplăcută estetic.
producție imagine poetică de colecție
generate capodoperă
mușc planta, I am not plant gay
mă circumscriu de la asta arid, nici măcar bujorul din glastră nu a înflorit
peștele cu gura mare mare mare
nu a hrănit bujorul
cea din gura mea e moartă
ne privim în ochi și florile noastre învie exploziv, uau ce imagine
capodoperă
amândouă am primit bujori
el de la un pește gay, eu de la o mare doamnă, și el gay
îmi place să stau în atmosfera căcănie
bărbați dorm pe canapele, obosiți de viețile lor grele și masculine
ah cât de hot, ah ce peisaj
sunt și eu destul de obosit dar doar pentru că m-am trezit la 8
și în mod curent o fac la 12
viața mea e net inferioară celor de pe lângă mine, cel puțin cantitativ
puțin bizar pentru că orice fac
excesiv, honey, excesiv
haide mergi cu trenul
și vrei să scrii acest poem mare

adlam

6-7

ca peste mulți ani să zică lumea
referință capodoperială
doamne iartă-mă alexandru
așa de tare se aude exsudând din tine
dorința capodoperială
că trezești bărbații aștia obosiți
și ei trebuie să doarmă
tu poți scrie și fără această stridență.
am zis că am mușcat planta dar de fapt chiar când să se întâmple
dinții din față s-au făcut fertilizant
și au fertilizat planta
fertilizant adică caca moale și cald, mmm, chocolaterie
acum umblu cu dinți mai buni
și smalț plântos rezistent la intemperii
când zâmbesc se deschid bujori
și nu mai pot să sărut nimic
nu mai pot să mușc nimic
nu mai pot să performez scene de sex oral
vai oare ce îmi va fi dat mie?
între timp în planul din spate măselele tot foarte rău se prezintă
dar se înțeleg bine, le pare bine că au vedere directă la grădina botanică
alexandru oare ești mulțumit cu această capodoperă?
este ea ce este dat?
habar n-ai, vrei doar să fie atâta de lungă încât să nu poată fi citită
într-o singură sesiune de stat în cadă
să doară să o citești, să zici la final
pfiuu am terminat această capodoperă și cât de greu a fost de citit
doamne doamne
evanghelia după ioan
excesiv baby excesiv
mai degrabă apocalipsa
julee cruise a murit ieri
plâng și ascult floating
la geamul de vis-à-vis
o pisică privește cum plouă

de parcă ar vrea să prindă fiecare picur
julee cruise e moartă și sunt foarte trist
vreau să plâng imens
dar de fiecare dată când încerc mă doare capul
această muzică divină
în contexte deloc divine
dintre pulpele mele miroase a oțet
și picioarele au miresme de ciuperci-cașcaval
voi mânca la parastas
faux ciorbă de burtă cu pleurotus
stau în acest airbnb în orașul meu natal
pentru că nu mai există locuința originală
e bizar, îmi tot vine să plâng
dar de fiecare dată mă doare capul
ies în oraș în orașul natal în care nu am ieșit niciodată când eram tânăr
mă simt rău, transpir enorm
sunt udă, ud până în adâncuri
porumbeii se băiesc între blocuri
porumbeii nu sunt porumbei
și o mare tristețe mă poartă către parastas.
imaginea „mă cac și asud” e sinonimă cu imaginea „transpir și mă plouă”
you’re a drifter, buff
prietena mea cea străveche mi-a ascultat azi plângerile
uneori am impresia că sunt liber cu adevărat să mă plâng doar de două ori pe an
când mă văd cu prietena mea cea mai străveche
nicio dinamică, lipsă totală de dinamică
ce relaxant
ce respirabil
să mă muști de umăr, dragostea mea eternă,
și eu să mă prefac deranjat
și să urlu la tine
încetează
scenă din serial: *indulge me, no we don't indulge*
indulge me, ffs, at least one time, anyone
privim haul de cumpărături de la o doamnă
haul de 1800 de lei
uau, se poate teoretiza sublimul
take me here buff, right here on this stage
nu cred că în acest oraș sunt gay
în celălalt, unde plătesc chirie îndelungată,
parcă am mai uitat de faptele necalificante gay
dar aici mă simt atât de urât
sunt atât de gras și de transpirată
nu voi fi niciodată bun în orașul meu natal
nu voi fi niciodată sexy în nopțile acestor străzi

și literatura dealului, cu schele de copaci, nu mă va pârnași niciodată
dar să nu disperăm, măcar nu ne-am întâlnit cu nimeni cunoscut.

în afară de prietena mea atât de străveche.

aseară la emisiunea cu dan negru

mi s-a dat de înțeles că doar o capodoperă se interpretează
huh?

o capodoperă e capodoperă în virtutea capodoperialității sale, domnule dan negru

sun la cna să faci dreptate, îmi dați peste cap sucurile creative.

bujorul s-a substituit unei garoafe.

dar e mult mai puțin șocant decât aș fi vrut să fie. e mult mai puțin important decât speram.

paradoxa masculină

capodopera senină

ironia meșteșug

poezia proastă.

alexandru adam alexandru a

generating gay imaginaries

dacă imaginile sunt realitatea, e foarte greu ca realitatea să mă intereseze, mă obosește
 mai degrabă sunetele, sunetele mele nu se aud
 sau sunt foarte elegante
 mai puțin respirația
 respirație languroasă, pneumonia mea greoaie, geamurile se încetășează mereu când respir lângă ele
 mă ofer spațiilor, le întreb: e în regulă să ocup aici?
 se spune că ajungi să copiezi persoanele
 pe care le iubești
 și eu de asta mă tem
 să nu spun tot ce m-a îndepărtat pe mine de tine
 și altora
 disocierea începe atunci când oferi mai mult spațiu decât ocupi
 în astfel de momente ne ținem de mână
 și percepem distanțele una câte una
 plasturii noștri cu fețe cubice
 care ne spun că nici azi
 nu suntem vindecați complet
 mă simt o pisică corporatistă
 când sunt în preajma ta
 deschid pumnii: țâșnesc microtabele excel cu numele tău
 de fiecare dată caut să te poziționez
 în celula cea mai apropiată
 - pentru mine ești și vei fi prezentă -
 click-dreapta insert emoticoane cu pupici
 3 la număr

 suntem niște copii care țin alți copii în brațe
 într-un parc pentru adulți ce
 fug după străini să le dea shaworma caldă
 și bună fără ceapă
 iubirea noastră pentru ceea ce
 putem controla cu 10 lei
 îmi performez genul normativ mai ales când mi se cer țigări pe stradă
 atunci sunt mereu domn, bărbat, șef
 mi-e greață să plătesc oamenii să mă lase-n pace
 tu mă îmbrățișezi mental
 îmi spui de mâine ne punem 10 lei la buzunar robert
 și totul va fi bine
 mă fac ghem ca să

te văd mai bine decât poate un bărbat
și-ți promit tot mental
că nu voi avea banii necesari vreodată
să fac toți oamenii din jurul tău
să nu te mai privească e stupid
dar absolut necesar
să scriu despre asta până te fac
atât de mare încât toată lumea
o să te observe și o să se aplece
cum aplec eu acest butoi de testosteron
din care la sfârșitul zilei
ridic capacul și beau
uneori comand mâncare și pentru tine, mâncarea ta preferată
apoi mănânc foarte mult și sunt fericită și amețită o vreme, și adorm.
nu e chiar despre imitațiile gesturilor tale, e mai degrabă frica pe care o simt față de ele
așa că le abandonez, mă mișc printre ele, orașul ăsta și așa mic partajat acum în zone safe
și zone unde, din greșeală, aș putea da peste tine.

uneori mai simt ca mi se poate declina adjectivul frumos.
pentru a ne simți aproape trebuie să plătim prețul mega
visez să devin atât de asumat încât să nu-mi fie teamă să
cântăresc legumele aici sunt 115 grame de usturoi
care ar putea face diferența
într-o pungă de plastic eco toată lumea aruncă smiley face-uri
fericirea atârână de pantalonii clientului cât costă să fii tu
cât și pentru cine trebuie să cântărești toate astea
colega de la casă e neatentă
încă un avocado trece neobservat
într-o altă zi vom plăti pentru toate astea
ascult taylor swift și aștept la un viitor mai promițător
ascult eartheater și urăsc că se autocapitalizează literele
refuz să mă las controlat de propria tastatură
mie uneori imi place, dar nu mereu
cred că e chestia de autocontrol pe care nu o avem
eu cred că foietajele cu nucă de la lidl sunt ok dar nu toată lumea le consumă
eu nu prea mai merg la lidl, adică nu mai merg de foarte multă vreme, și asta mă face să cred
că I'm not a really good gay person
există versiunea de kaufland gay și cred că e ok să nu discriminăm
totuși versiunea mega gay doar pentru că e foarte aproape e atroce
pentru a ne simți aproape trebuie să plătim prețul mega.
[tarotul zicea să scriem despre emoții, noi vorbim despre magazine, pretty tho]
mă port ca tine pentru că imi e dor de tine
uneori imi e groază de mine în aceste instanțe.
ai venit și ai comentat de cât de multe măslina am în martini
ai spus: nu ai avut scobitoare
eleganța mea este una murdară

LIBRIS

We know
books

am crezut că ai înțeles că tot ce vreau să fiu vreodată este o mare doamnă cu negru sub unghie.

(mai multe versuri despre lumina/lumini aici in aceasta notiță, dar nu mă mai interesează cu lumina)

să mă fac sirenă

tu iubești sirenele

e periculos să devin sirenă

rezist a deveni sirenă

gata

și asupra ta s-a lăsat rușinea

la finalul zilei să rămân totuși cu ceva, măcar ceva.

încă aud lovitura dinăuntru.

uneori îmi cad ochii peste mine și sunt frumos

ne ridicăm de picioare vrem să mângâiem

spațiul dintre noi cu degetele ridicate la

înălțimi care nu ne pot face rău

ating cu sensibilitate distanța și încerc să

deslușesc

ce formă ai lua dacă

ți-aș presa capul în palme

cât de departe ar merge acest act

și cât din toate astea va funcționa

pisicile au memorie cât să nu uite 3 drumuri

diferite spre casă

le pasă și uită

sunt o pisică pufoasă nu mă iau niciodată

suficient în serios

lăbuțele mele presează lucruri care nu se vor întâmpla

lăbuțele mele masează memoria colectivă & amortțește

câte îmi voi aminti și cât de mult pot să te țin așa nu știu

cât de frumos și sensibil ai scris, cred că nu mai pot scrie în completare.

mari lacrimi udă aceste tărâmurii unde sunt oaspete.

propun să se numească *notes on gay sadness*.

I think it's fitting.

Robert Trașcu Robert Tra